

דת

בעיה של חותנת

"אמנון זכרוני - לצבא!" צעקו עשרים נערים בני 16 באולם בית-העם התל-אביבי, הפריעו בשיטתיות לקיום האסיפה הראשונה שקיימה (במאוחר) עליידי הועד הציבורי ל- מען נישואין אורחיים, שקמה לרגל צומו של משה ברק. עשרת השוטרים שנכחו באולם היו חסרי-אונים מול כוח אדיר זה, הצליחו לסלקו רק בסוף הכינוס.

שעה קלה לפני כן התפוצצה פצצה קטנה מתחת לשולחן הועדה. יצחק גרינבוים, ה' מנהיג הישיש של יהודי פולין, אשר גויס כשעתו כנשיא הועד, התפטר. הסיבה: התנגדותו להופעתם המתוכננת של משה ו- אוריה ברק (שלא הופיעו כלל), סיבה ש' נגדלה כבר מנע פעם אסיפה בראשית שבי' תת-הרעב.

להלכה התנגד גרינבוים לשיטות הדיק' טטוריות של מרדכי שטיין, עורך-דין כסוף, שפם בעל עבר ססגוני כסעיל קומוניסטי וטרופיקסטי וסרבן-מלחמה עקרוני כתל- מירו זכרוני. שטיין, בעל ההומור העוקצני, ניהל למעשה לבדו את עבודת הועד, צימ-

צם בכך את השפעתו האפשרית. חוזה משפחתני. חשוב יותר מכינוסים ושעוריות היה רעיון שצץ עוד בימי שבי' תת-הרעב, נדחה או עליידי ברק. עתה ביק' שיה הועדה להוציאו לפועל. הרעיון: הקמת מוסד אורחי שיכצע נישואין, ינצל לצורך זה חור בחוק.

למעשה יכול זוג צעיר "להתחתן" על- ידי חתימת חוזה פשוט שיסדיר את כל ה' בעיות בינו לבינה. אמנם לא יכיר בו ה' חוק רשמית כזוג נשוי, אולם לפי חוקי הארץ יהיו זכויות האשה ובניה מכל הבח' גות כזכויות אשה נשואה ובנים חוקיים". הקושי: למצוא זוג שיסכים להינשא ב' דרך זו, לא ייכנעו למעצות החותנת.

יחידבש בקפריסין

העיר רנו בארצות-הברית מתקיימת כולה על פרנסה אחת: גירושין. החוקים המיר' חדים במדינת נבאדה, בה שוכנת עיר זו, מאפשרים גט קל ונוח גם לזוגות המתקשים בכך בכל מדינה אמריקאית אחרת.

לגבי ישראל, תופס האי קפריסין מעמד \* החוק היהודי אינו מבחין כלל בין בנים חוקיים ובלתי-חוקיים.

הפוך: זוגות בעלי יכולת כספית, שאינם יכולים לבוא בברית נישואין בישראל מפאת חוקי הכסיה הדתית, מתחילים את ירח הדבש יום לפני הנישואין, טסים לקפריסין, מת' חתנים שם.

האי של אטלנ. השבוע פירסם עורך- הדין יששכר דוב בר, יועץ משרד הדתות, בעל האף הנשרי \* אזהרה חמורה כמכתב למערכת הארץ, הזהיר את הזוגות הפוטלים לעבר האי של אטלנ.

איים עורך-הדין: "המצב החוקי הקיים בישראל אינו מאפשר נישואי-תערובת כל שהם... אין לנישואין אלה תוקף חוקי ב' ישראל... כל הילדים שנולדו מנישואין אלה אינם חוקיים!"

בחירות

מנה הגונה

בכל מלחמה, יתרון עצים לצד הנוטל לידיו את היוזמה. הוא המכתוב לזיכרו את שדה- הקרב ואת שעתו - לפי רצונו שלו.

\* שהופיע כזיכרו של דוד גנור במשפט המפורסם של נישואין ללא-רב-מוטטן (העולם הזה 763).

בהתקרב הבחירות להסתדרות, התכוננו מבחירי השמאל. ובעיקר מפ"ם, לשים את הדגש על מצבם של 80 אלף פועלי-הדחק, והפועלים הפשוטים הסובלים כיום במדינה מתת-תזונה, לצאת למאבק נגד הקפאת השכר. השבוע עסקו, במקום זה, כל דוברי השמאל בנושא אחר לגמרי: האם השתתף הפלמ"ח במלחמת תש"ח?

סיבה מיוחדת. היה זה פרי תמרון גאוני, אם כי לא הגון כל כך, של דוד בן-גוריון, שקם בשבוע שעבר במגרש הפועל היפוואי, זרק לעבר מפ"ם ואחיות-העבודה את השאלה: "היכן היו במלחמת העצמ' אות?"

מנהיגי שתי המפלגות נרעשו עד לנבכי- הלב. במרחב התרגש גלילי, אליל-ההגנה המתון, הזכיר במאמר ארוך את רשימת- הכבוד של מפ"ם (שהיתה או מאוחדת) בהנהגת המלחמה: יצחק שדה, יהושע גלוי- ברמן, יצחק דובנו, יגאל אלון, שמעון אבידן, יוסף טבנקין, משה כרמל, נחום שריג, אורי ברנר, נחום גולן, מולה כהן - כמעט כל המפקדים המצטיינים מימי הקרבות. "סילוף מרושע!" קרא לעבר בן. גיי. איש מפ"ם החסון ממשמר העמק, יעקב חזן.

לרוגזם של גלילי וחזן היתה סיבה מיוחדת. כי בראשית תיכנון המערכה עלה במחנם הרעיון לחשוף את הפרשות המסיפקות של התערבות בן. גיי. בניהול מלחמת תש"ח - והם דחו את ההצעה כדי לשמור על רמת הויכות.

המען: שדה-בוקר. האשמות ב.גיי. היו מזוהכות מדי מכדי שיכנעו מישהו. אולם לא לכך התכוונו. הם עשו את שלהן: להסיח את הויכות משדה-הקרב בו חלשה מפא"י לשדה-קרב אחר, בו חזק עדיין קסמו של שרה-בטחון של ימי המלחמה.

כשיא הויכות, העמיד בן. גיי. פני תם, הכחיש בבזו שבכלל אמר את המלים המר- גיזית. "שאלה זו היא פרי דמיונו של י. גלילי... לא שאלתי שאלת-הבל זו!" כתב במכתב למערכת דבר שנשא את מען הכותב: "שדה-בוקר".

נגרות חלוצית

יותר מאשר נאומי בן. גיי. (ראה לעיל) הודאנו מבחירי האופוזיציה עליידי תופעה הרבה יותר מסוכנת: הפעלת כוחה הכספי האדיר של מפא"י להקמת מכבש-בחירות שלא היה זקוק לשים מצע רעיוני.

אלפי פעילי מפא"י, המשתכרים שמונה ל"י ליום, החלו מופיעים בדירות חברי ההסתדר' רות, למשש את דופקם הפוליטי. לעומת הפגזה שיטתית זו היו ביקוריהם של פעילי מפ"ם ואחודת-העבודה כיריית של רוגטקות. אולם לשיא הגיעה הדאגה במפלגות העני' יות-יחסית כשנודע פרט קטן על הכנות סניף מפא"י החיפאי של אבא חושי, העושה עתה מאמצים מיוחדים להתחבב שוב על בן. גיי.

הפרט: הסניף הזמין אצל המשביר המרכזי ריהוט למשרדי הבחירות במחיר 40 אלף ל"י.

ממשלה

שנת בחירה וחתימה טובה

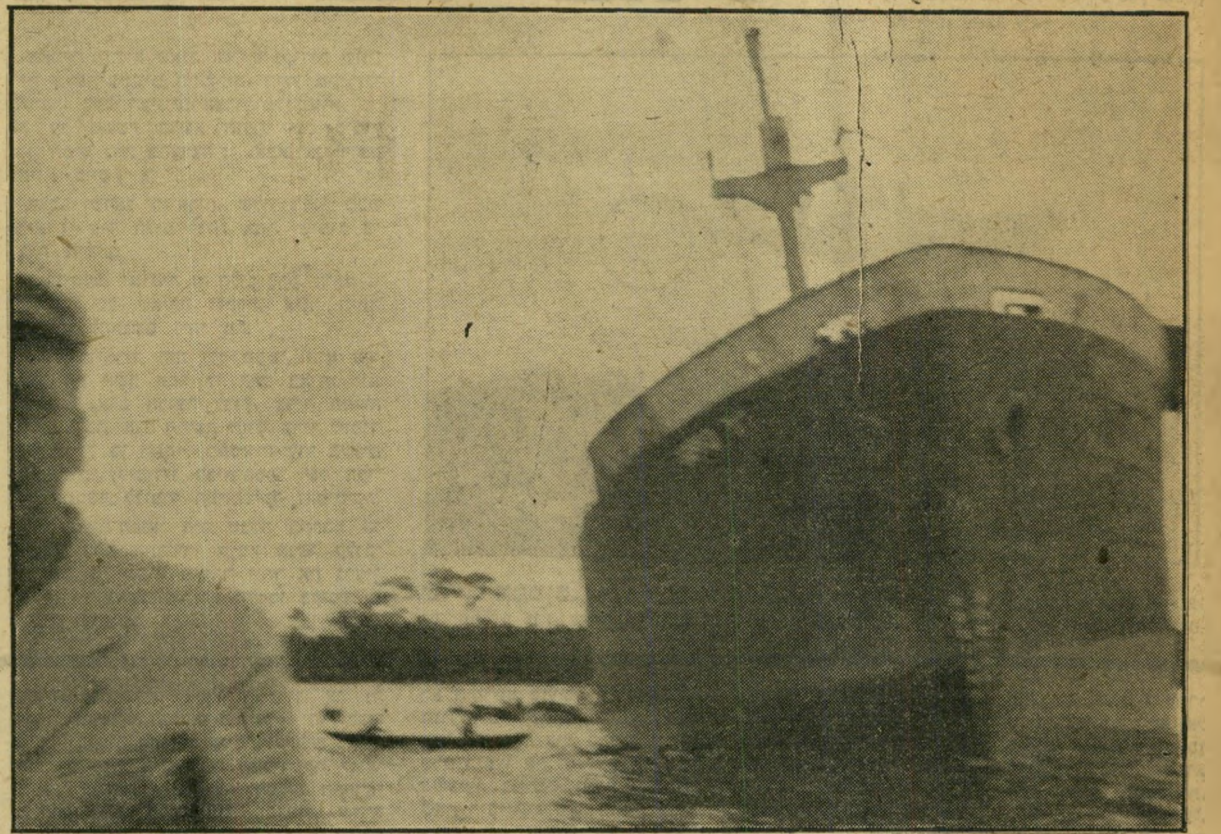
אם בכל שנה הסתפקה ממשלת ישראל בשלוח גלויית ברכה ל-1,7 מיליון אזרחיה ביום-העצמאות, הרי השנה הורחבה הברכה המופצת לקראת התג הקרב לגלוייה-קפולת' שלוש, כדי שיימצא עליה מקום מספיק למס' פרי-הישגיה-המדינה בשנה הנוכחית, בה עומ' דות במקרה להיערך בחירות.

בעוד שמשדר הבטחון מיוצג השנה בכר' טיס המודפס בשחור וירוק רק בסמלי שלושת החילות העיקריים של צה"ל, מבשר משרד העבודה ביתר פירוט כי במשך שבע שנות המדינה נבנו בה 300 אלף חדרי מגורים.

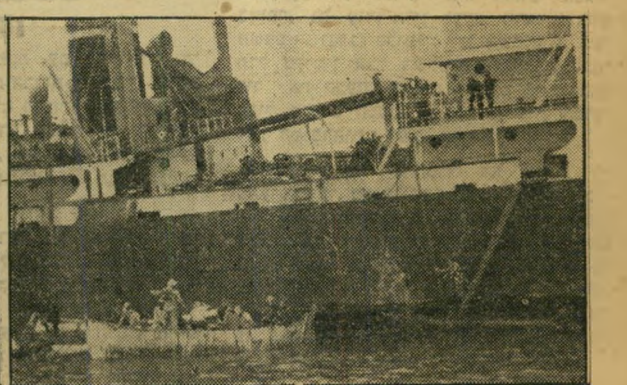
משרד-החוק מציינ את 41 הנציגויות הדי' פלומאטיות של ישראל במדינות-חוק, ולעו' מתו מתפאר משרד-המשפטים ב-309 החוקים שנתקבלו בכנסת מאז קומה. 3 מיליון גיס' עים ברכבת (לעומת 830 אלף ב-1949) ניצלו בשנה שעברה את התרחבות רשת מסילות הברזל 2000 קילומטרים ב-1948 ל-5000 קילומטרים בשנה שעברה.

על קשייה של המדינה גונב לאיגרת הבר' כה רק רמו קטן אחי. "בשנת 1949 - 1945", נאמר בה, "הוקצב על ידי המדינה ל' מסרות פיתוח סכום של 630 מיליון ל"י, אשר

רגעיה האחרונים של א/ה יפו



תמונות סנסציוניות אלו צולמו על-ידי הוגו מרמור, איש צוות יפו, כרגעיה האחרונים של האניה הישראלית שהתנגשה כ"צוק השטן", בקרבת החוף האפריקאי (העולם הזה 913). ברכה לספלה, ניגריה. בתמונה: ימאי פונה עורף לאניה הטובעת והנשחקת כהדרגה בין הפלעים הרבים בני כן אפשרות החלצה, להצילה.



הוגו מרמור הסתכן בצלמו כושיות ערומות למחצה אלו במקום הכביסה של פריטאון. ימים מספר לפני כן נהרגו פה 20 איש בתגרה בין מכריחי יהלומים.

הצוות יורד מסיפונה של "יפו", כדי להפליג לאוניה הגרמנית, כורנהיים. הקצינים והאליחוטאי נשארו על סיפון האוניה השקועה למחצה עד הרגע האחרון.